

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/39/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4320010229
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4320010229.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubici Libantovej Medveckej, PhD. a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Kováčovej, v trestnej veci proti odsúdenému A. C., pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, o sťažnosti odsúdeného A. C., proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 09.04.2020 sp. zn. 3Pp/13/2020, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 26.05.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. C. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len súd I. stupňa) podľa § 66 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Tr. zák. zamietol návrh odsúdeného A. C. (ďalej len odsúdený) o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky a 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/20/2016 zo dňa 20.04.2016.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že v prípade odsúdeného je splnená formálna podmienka, a to výkon polovice uloženého trestu, avšak konštatoval nesplnenie materiálnych podmienok a to, že počas výkonu trestu preukázal polepšenie, keďže počas výkonu trestu si síce vytvoril v piatich prípadoch podmienky na uloženie disciplinárnych odmien a nebol disciplinárne potrestaný, resocializácia v jeho prípade je menej priaznivá z dôvodu opakovane páchanej trestnej činnosti a jeho prístup k plneniu programu zaobchádzania nepreukazuje pozitívne zmeny v postojoch k vlastnej resocializácii. S poukazom na hodnotenie riaditeľa ústavu, kde vykonáva odsúdený trest mal súd I. stupňa za to, že pre spoločnosť je predpoklad zvýšeného rizika recidívy odsúdeného, keďže už v minulosti bol dva razy podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, naposledy dňa 20.02.2009 uznesením Okresného súdu Košice II sp. zn. 7Pp/3/2009, kde mu bola uložená skúšobná doba v trvaní 5 rokov, pričom v skúšobnej dobe sa neosvedčil a bol mu nariadený zvyšok trestu v o výmere 1 rok 5 mesiacov a 15 dní. Vzhľadom aj na umiestnenie odsúdeného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody v strednom stupni stráženia považoval súd I. stupňa za potrebné, aby odsúdený prejavil dostatočnú snahu po náprave a zároveň konštatoval, že na odsúdeného je potrebné naďalej pôsobiť výchovnými prostriedkami.

Uvedené uznesenie, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosťou napadol odsúdený. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že súd I. stupňa zamietol jeho žiadosť o podmiennečné prepustenie pre jeho register trestov a za údajné nesplnenie jednej z materiálnych podmienok. Vyslovil, že si je vedomí toho, že jeho register trestov je bohatý. Uviedol, že posledné roky žil usporiadaným životom, bol zamestnaný a k trestným činnostiam sa staval kriticky. Minulosti mu je ľúto a zmeniť ju nemôže, ale môže zmeniť súčasnosť.

Podľa jeho názoru súd I. stupňa porušuje zabezpečenie jednotného výkladu a jednotného používania zákonov z dôvodu, že veľa odsúdených pred ním a po ňom opustí brány väznice i keď majú podobný register trestov.

Konštatovanie súdu I. stupňa, že nespĺnil ani jednu z materiálnych podmienok považoval za pochybné. Na dôkaz jeho tvrdenia poukázal na hlasový záznam celého pojednávania. Materiálne podmienky sú preukázané v jeho hodnotení, a to plnením povinností, ktoré vyplývajú z právnych predpisov, kontaktom s najbližšími, čo nezohľadnil súd I. stupňa. Odvolával sa na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 154/2009 zo dňa 10.11.2009, ktorý zaujal stanovisko k tejto problematike a z ktorého je zrejmé, ako by mal každý súd postupovať v konaní o Pp.

V doplnení sťažnosti vyslovil námietku ku konštatovaniu súdu I. stupňa ohľadom jeho resocializačnej prognózy. Sociálna pracovníčka pri vypracovávaní resocializačnej prognózy v otázke číslo 7 mu pridávala dva body za jeho trestnú činnosť a zároveň aj druhýkrát mu bolo vyčítané opakované páchanie trestnej činnosti, čo je neprípustné.

Jeho ekonomické podmienky pred výkonom trestu neboli nevyhovujúce. Mal trvalé bydlisko, žil s družkou na prechodnom pobyte, pred výkonom trestu pracoval. Spolu s družkou mali mesačný príjem cez dvetisíc eur. Posledný trestný čin spáchal v roku 2014. Z uznesenia súdu I. stupňa nepreukazuje splnenie podmienok na Pp, pretože z jeho hodnotenia vyplýva čiastočné splnenie podmienok, ale útvár ho neodporučil podmiennečne prepustiť. Každý dôkaz alebo informácia v jeho prospech boli prehliadnuté. Celé jeho hodnotenie stroskotalo na jeho registri. Doma má vytvorené dostatočné podmienky do budúcnosti, aby nepáchal trestnú činnosť. Opätovne poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 154/2009 zo dňa 10.11.2009, z ktorého je zrejmé ako má každý súd postupovať v konaní o Pp.

Krajský súd v Nitre, ako nadriadený súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení, súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu, nadriadený súd zistil, že súd I. stupňa rozhodol správne, keď zamietol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdenému bol trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/20/2016 zo dňa 20.04.2016 uložený súhrnný nepodmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roka a 4 mesiace so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podmienku na podanie žiadosti o podmiennečné prepustenie odsúdený splnil dňa 28.08.2019. Súd I. stupňa správne vyhodnotil, že odsúdený si tak splnil formálnu podmienku, teda výkon polovice uloženého trestu.

Okrem formálnej podmienky, ktorá určuje dĺžku odpykaného trestu odňatia slobody, po ktorej môže byť odsúdený podmiennečne prepustený, zákon ustanovuje aj materiálne podmienky, ktoré musia byť splnené spolu s formálnou podmienkou. Materiálne podmienky znamenajú, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Či sú splnené materiálne podmienky, záleží od každého konkrétneho prípadu a súd je povinný prihliadať pri posudzovaní žiadosti o podmiennečné prepustenie na všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, na jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, na prostredie, v ktorom pred nástupom do výkonu žil, na celkový doterajší život, povahu a charakter páchanej trestnej činnosti, Rozhodujúcim kritériom je dosiahnutý stupeň prevýchovy odsúdeného.

Prvá podmienka, teda, že odsúdený preukázal plnením svojich povinností a svojim správaním polepšenie sa preukazuje prostredníctvom príslušného ústavu na výkon trestu v hodnotení odsúdeného. Súd I. stupňa správne poukázal na hodnotenie riaditeľa, kde odsúdený vykonáva trest odňatia slobody. Z tohto hodnotenia vyplýva, že vo výkone trestu odňatia slobody je odsúdený odo dňa 28.06.2019. Do aktuálneho výkonu trestu mu bola započítaná doba väzby od 07.06.2013 do 26.02.2014 a doba výkonu trestu odňatia slobody od 26.02.2014 do 06.09.2014. Stanovené ciele programu zaobchádzania v každej oblasti sa u odsúdeného plnia čiastočne. Počas výkonu trestu bol odsúdený 5-krát disciplinárne odmenený a disciplinárne potrestaný nebol.

Splnenie druhej materiálnej podmienky súd skúma a objasňuje komplexnejšie posúdením všetkých okolností, súvisiacich s osobou odsúdeného, jeho osobnými a charakterovými vlastnosťami, celkovým

postojom k spoločenským normám a pravidlám a prostredia, v ktorom žil pred nástupom na výkon trestu. V prípade odsúdeného je potrebné poukázať na skutočnosť, že ide o osobu, ktorá sa neustále dopúšťa páchania trestnej činnosti. Riaditeľ ústavu na výkon trestu odňatia slobody, kde si odsúdený odpykáva trest konštatoval, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vytváraní si podmienok na udelenie disciplinárnych odmien, avšak iba v pracovnej oblasti. Resocializačnú prognózu u odsúdeného vyhodnotil ako menej priaznivú vzhľadom na opakované páchanie trestnej činnosti a preto neodporúčal jeho podmiennečné prepustenie.

V tomto smere je potrebné poukázať na odpis z registra trestov odsúdeného, z ktorého je zrejmé, že sa v minulosti dostal do rozporu so zákonom za čo bol súdom odsúdený 14- krát. Odsúdený bol dňa 18.10.2012 prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a po návrate z výkonu tohto trestu sa opätovne dopustil trestného činu, teda prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák., ktorý skutok spáchal dňa 04.12.2012. Odsúdený bol už v minulosti podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, pričom sa v skúšobnej dobe, ktorá mu bola stanovená na 5 rokov, neosvedčil a zvyšok trestu mu bol nariadený vykonať. Teda po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody odsúdený opätovne páchal trestnú činnosť.

Odsúdený v písomných dôvodoch sťažnosti namietal okrem iného aj postup súdu I. stupňa v konaní o jeho žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody poukazujúc na nález Ústavného súdu SR, sp. zn. III ÚS 154/2009 zo dňa 10.11.2009, na základe ktorého by mal každý súd postupovať v konaní o podmiennečnom prepustení. Postup každého súdu pri podmiennečnom prepustení však upravujú platné zákony, pričom ústavný súd vo svojom náleze len poukázal na správnosť postupu, čo súd I. stupňa v prípade odsúdeného dodržal. Správne vyhodnotil všetky skutočnosti, týkajúce sa odsúdeného a správne dospel k záveru, že odsúdený nespĺňa jednu z materiálnych podmienok.

Súd I. stupňa síce v odôvodnení napadnutého uznesenia na strane 3 konštatoval, že odsúdený nespĺnil ani jednu z materiálnych podmienok, avšak ďalej poukázal na získané disciplinárne odmeny a na dodržiavanie čistoty ubytovacích priestorov a na správanie sa odsúdeného v kolektíve. Týmto je možné konštatovať, že súd I. stupňa poukázal na jednu z materiálnych podmienok ako na splnenú. Čo sa týka druhej materiálnej podmienky, teda predpoklad, že odsúdený bude viesť v budúcnosti riadny život, tu nie je možné konštatovať, že by bola splnená a to s poukazom tak na odpis z registra trestov ako aj skutočnosť, že odsúdený už v minulosti bol podmiennečne prepustený z výkonu predchádzajúceho trestu, avšak bol mu nariadený výkon zvyšku tohto trestu.

Na základe daných skutočností nie je možné konštatovať, že rozhodnutie súdu I. stupňa nie je správne a nezákonné. Nadriadený súd poukazuje na všetky skutočnosti, uvádzané súdom I. stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia, s ktorými sa plne stotožňuje a ako na správne na ne poukazuje.

S poukazom na hore uvedené skutočnosti, ako aj dôvody uvedené v odôvodnení napadnutého uznesenia súdu I. stupňa, nadriadený súd rozhodol tak, že sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol, keď nezistil ani žiadne nesprávnosti v konaní, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.